sobota 21. týdne v mezidobí

cyklus 1

1. čtení: 1 Sol 4,9–11
Sám Bůh vás poučil, abyste se navzájem milovali.

Čtení z prvního listu svatého apoštola Pavla Soluňanům.

O bratrské lásce není vám třeba psát, sám Bůh vás totiž poučil, abyste se navzájem milovali, a vy se také tak chováte ke všem bratřím v celé Makedonii. Ale povzbuzujeme vás, bratři, abyste v tom byli stále horlivější. Pokládejte za věc své cti, že budete žít pokojně, plnit svoje povinnosti a živit se prací svých rukou, jak jsme vám to přikázali.

Žl 98,1.7–8.9

Odp.: Hospodin přišel soudit národy podle práva.

Zpívejte Hospodinu píseň novou,
neboť učinil podivuhodné věci.
Vítězství je dílem jeho pravice,
jeho svatého ramene.

Zahuč, moře a vše, co je naplňuje,
svět i všichni, kdo jej obývají.
Řeky, tleskejte rukama,
hory, spolu zajásejte.

Před Hospodinem, že přišel,
že přišel, aby spravoval zemi,
aby spravoval svět ve spravedlnosti
a národy podle práva.

cyklus 2

1. čtení: 1 Kor 1,26–31
Bůh vyvolil ty, kteří jsou ve světě bezmocní.

Čtení z prvního listu svatého apoštola Pavla Korinťanům.

Jen se podívejte, bratři, komu se u vás dostalo povolání! Není tu mnoho moudrých lidí podle lidských měřítek, ani mnoho mocných, ani mnoho urozených. A přece: ty, které svět pokládá za pošetilé, vyvolil si Bůh, aby zahanbil moudré, a ty, kteří jsou ve světě bezmocní, vyvolil si Bůh, aby zahanbil mocné, a ty, které svět má za neurozené a méněcenné, dokonce i ty, kteří nejsou vůbec nic, vyvolil si Bůh, aby zlomil moc těch, kteří jsou „něco“, aby se žádný smrtelník nemohl před Bohem vynášet.

A od něho pochází to, že jste spojeni s Kristem Ježíšem. Jeho nám Bůh poslal jako dárce moudrosti, spravedlnosti, posvěcení a vykoupení. Tak se splnilo, co je v Písmu: ‚Kdo se chlubí, ať se chlubí v Pánu.‘

Žl 33,12–13.18–19.20–21

Odp.: Blaze lidu, který si Hospodin vyvolil za svůj majetek.

Blaze národu, jehož Bohem je Hospodin,
blaze lidu, který si vyvolil za svůj majetek.
Z nebe shlíží Hospodin,
vidí všechny smrtelníky.

Hospodinovo oko bdí nad těmi, kdo se ho bojí,
nad těmi, kdo doufají v jeho milost,
aby jejich duše vyrval ze smrti,
aby jim život zachoval za hladu.

kulturaslova.cz

Naše duše vyhlíží Hospodina,
on sám je naše pomoc a štít.
V něm se raduje naše srdce,
důvěřujeme v jeho svaté jméno.

Zpěv před evangeliem: Jan 13,34

Aleluja. Nové přikázání vám dávám, praví Pán: milujte se navzájem, jak jsem já miloval vás. Aleluja.

Evangelium: Mt 25,14–30

Málo jsi spravoval věrně; pojď se radovat se svým pánem.

Slova svatého evangelia podle Matouše.

Ježíš řekl svým učedníkům toto podobenství:

„Jeden člověk se chystal na cesty; zavolal si služebníky a svěřil jim svůj majetek. Jednomu dal pět hřiven, druhému dvě a třetímu jednu, každému podle jeho schopností, a odcestoval. Ten, který dostal pět hřiven, hned šel, podnikavě jich využil a vyzískal pět dalších. Stejně i ten, který dostal dvě, vyzískal dvě další. Ale ten, který dostal jednu, šel, vykopal v zemi jámu a peníze svého pána ukryl.

Po delší době se pán těch služebníků vrátil a dal se s nimi do účtování.

Přistoupil ten, který dostal pět hřiven, přinesl s sebou pět dalších a řekl: ‚Pane, pět hřiven jsi mi svěřil, hle – dalších pět jsem vydělal.‘ Pán mu řekl: ‚Správně, služebníku dobrý a věrný. Málo jsi spravoval věrně, mnoho ti svěřím. Pojď se radovat se svým pánem.‘

Přistoupil i ten, který dostal dvě hřivny, a řekl: ‚Pane, dvě hřivny jsi mi svěřil, hle – další dvě jsem vydělal.‘ Pán mu řekl: ‚Správně, služebníku dobrý a věrný. Málo jsi spravoval věrně, mnoho ti svěřím. Pojď se radovat se svým pánem.‘

Přistoupil pak i ten, který dostal jednu hřivnu, a řekl: ‚Pane, vím, že jsi tvrdý člověk; sklízíš, kde jsi nesel, a sbíráš, kde jsi nerozsypal: Měl jsem strach, a proto jsem šel a tvou hřivnu ukryl v zemi. Tady máš, co ti patří.‘ Pán mu odpověděl: ‚Služebníku špatný a líný! Věděl jsi, že sklízím, kde jsem nesel, a sbírám, kde jsem nerozsypal? Měl jsi tedy moje peníze uložit u směnárníků a já bych si při návratu vyzvedl i s úrokem, co je moje. Vezměte mu tu hřivnu a dejte tomu, který má deset hřiven. Neboť každému, kdo má, bude dáno a bude mít nadbytek. Kdo nemá, tomu bude vzato i to, co má. A tohoto služebníka, který není k ničemu, hoďte ven do temnot. Tam bude pláč a skřípění zubů.‘“

kulturaslova.cz